Europa-Parlamentet
2014-2019

Mødedokument

B8-0465/2016

11.4.2016

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Rådets og Kommissionens redegørelser

jf. forretningsordenens artikel 123, stk. 2

om situationen i Polen
(2015/3031(RSP))

Syed Kamall, Ryszard Antoni Legutko, Anna Elżbieta Fotyga, Tomasz Piotr Poręba, Ryszard Czarnecki, Karol Karski, Jadwiga Wiśniewska, Sławomir Kłosowski, Edward Czesak, Janusz Wojciechowski, Stanisław Ożóg, Zbigniew Kuźmiuk, Zdzisław Krasnodębski, Roberts Zīle, Czesław Hoc, Marek Jurek
for ECR-Gruppen

B8-0465/2016

Europa-Parlamentets beslutning om situationen i Polen
(2015/3031(RSP))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union og til artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;

– der henviser til den polske forfatning, især dennes artikel 2, 10, 190, 194, 195 og 197,

– der henviser til Lov om Forfatningsdomstolen af 25. juni 2015 og de senere ændringer hertil,

– der henviser til beslutningerne vedtaget af Republikken Polens Sejmen af 25. november 2015 om den manglende retskraft af Sejmens beslutninger af 8. oktober 2015 om udnævnelse af dommere til Forfatningsdomstolen,

– der henviser til forretningsordenens for Republikken Polens Sejmen,

– der henviser til udtalelse nr. 833/2015 fra Den Europæiske Kommission for Demokrati gennem Ret (Venedigkommissionen) om ændringer til retsakt af 25. juni 2015 om den polske Forfatningsdomstol,

– der henviser til udtalelse CDL-STD (1997)020 fra Venedigkommissionen,

– der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2,

A. der henviser til, at den siddende polske regering har det største demokratiske mandat i landets historie siden kommunismens fald;

B. der henviser til, at Lov om Forfatningsdomstolen blev vedtaget af den tidligere regering den 25. juni 2015 som en måde til at besætte fem dommerembeder, der under normale omstændigheder først ville være blevet ledige efter det demokratiske valg den 25. oktober 2015, hvad der udgør en sidste-øjebliksændring af domstolens sammensætning;

C. der henviser til, at artikel 21 i loven af 25. oktober pålægger de, der udpeges til Forfatningsdomstolen, at aflægge ed til præsidenten, hvad der er obligatorisk for at blive forfatningsdommer;

D. der henviser til, at det polske parlament den 19. november og 22. december 2015 vedtog ændringer til loven af 25. oktober, der indføjede et procesreglement for forfatningsretslig prøvelse, jf. artikel 197 i den polske forfatning;

E. der henviser til, at formodningen om den forfatningsretslige lovformelighed af en behørigt bekendtgjort lov er et grundlæggende princip, som er nødvendigt for at sikre retsstatsprincippet ved prøvelse af en lovs forfatningsretslige lovformelighed;

F. der henviser til, at i henhold til artikel 122, stk. 3, i den polske forfatning er det alene

Republikken Polens præsident, der kan forelægge en retsakt til forfatningsretslig prøvelse, inden den træder i kraft;

G. der henviser til, at det er ufravigeligt, at afgørelser afsagt af Forfatningsdomstolen træffes ved lovformelig procedure, hvad der er en absolut forudsætning for, at en beslutning truffet af forfatningsdommere kan anses for en afgørelse som defineret i artikel 190 i den polske forfatning, og således blive genstand for officiel bekendtgørelse;

H. der henviser til, at Polen anmodede Venedigkommissionen om at undersøge bestemmelserne i den nye retsakt om reglerne for Forfatningsdomstolens pådømmelser;

I. der henviser til, at udtalelse nr. 833/2015 fra Venedigkommissionen blev forelagt Polens Sejm den 11. marts 2016;

1. fremhæver, at ændringerne til Loven af 25. juni og udnævnelsen af fem dommere den 8. oktober 2015, ganske kort før parlamentsvalget den 25. oktober 2015, er en kilde til den kontrovers, der i øjeblikket står om Forfatningsdomstolen;

2. fremhæver, at den tidligere regering sikrede sig et overvældende flertal på ikke mindre end 14 ud af 15 forfatningsdommere, hvormed den overtrådte det grundlæggende princip om domstolenes pluralisme og gik imod Venedigkommissionens anbefalinger fra 1997, hvori det hedder, at "et regerende parti bør ikke have mulighed for at få alle dommere udnævnt efter eget forgodtbefindende";

3. fremhæver, at det nye parlaments omstødelser af disse udnævnelser fandt sted som led i den ordinære selvkorrigerende procedure, og understreger, at der ikke findes nogen grund til nægte et nyvalgt parlament retten til at træffe beslutning om betimeligheden af dets tidligere beslutning som led i den samme procedure;

4. gør opmærksom på, at ændringerne til 2015-loven, som Lov og Retfærdigheds regering har indført, har til formål at lette procedurerne for konkrete forfatningsretslige prøvelser og indføre mere gennemskuelige regler for politisk, abstrakt prøvelse, og samtidig begrænse de uindskrænkede skønsmæssige beføjelser, som præsidenten for Forfatningsdomstolen er tillagt i denne henseende;

5. fremhæver, at beslutningen om Forfatningsdomstolen af 9. marts 2016 blev behandlet og vedtaget af et panel på 12 og ikke 13 dommere, hvad der tilsyneladende udgør en procedureovertrædelse i henhold til polsk ret og er i modstrid med artikel 197 i forfatningen, der pålægger domstolen at følge det lovbestemte procesreglement; understreger endvidere, at regeringen i henhold til artikel 7 i forfatningen er bundet af legalitetsprincippet og ikke må bekendtgøre nogen beslutninger, der er vedtaget i tilsyneladende modstrid med den fastsatte reglement;

6. glæder sig over, at formanden for Polens Sejmen har besluttet at udnævne en ekspertgruppe, der vil være åben for repræsentanter fra alle parlamentariske partier og som skal have til opgave at udarbejde henstillinger til fremtidige parlamentariske arbejder og til, i videst muligt omfang, at bringe Venedigkommissionens anbefalinger i anvendelse på det omhandlede, systemiske område, og samtidig værne om den overbevisning, at Forfatningsdomstolens arbejde bør være så gennemsigtigt som muligt

og adgang til denne domstol så bred som mulig;

7. fremhæver, at formanden for Venedigkommissionen i sine udtalelser har gjort det klart, at reformen af Forfatningsdomstolen er et internt polsk anliggende og bør håndteres af de relevante, nationale myndigheder; fremhæver, at en sådan tilgang er i tråd med nærhedsprincippet fastsat i artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union;

8. fremhæver i denne forbindelse, at anliggendet kun kan få en hensigtsmæssig udgang, hvis alle aktører på den polske politiske scene agerer ansvarligt og når frem til et kompromis;

9. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, Rådet, medlemsstaterne, Europarådet og Den Europæiske Kommission for Demokrati gennem Ret.